

בס"ד יז' כסלו ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16:17
 צאת השבת - 17:08
 רבנו תם - 17:39

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 648
 @ בע"ה בשבוע הבא במוצאי שבת נר ראשון של חנוכה.
 מצווה להדליק מן המובחר, ע"י שמן זית טהור.
 יש לקנות השמן והפתילות ולא להמתין לרגע האחרון.
 @ להקדשת העלון : משרדי המערכת 054-7743838

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידון : "חזון עובדיה"
 (עובדיה א')

פרישת רישולא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלבייני הפרשיה :

- ← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
- ← המאבק בין יעקב למלאך.
- ← יעקב נפגש עם עשו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
- ← עשו לב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
- ← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
- ← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון. (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
- ← ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

"עם לבן גרהי" (לי"ב ה')

כתב הגאון בן איש חי: עשו פחד ללכת ללבן משום שהם, בני עשו, קוראים את האותיות משמאל לימין. אם כן השם לבן יהיה: נבל. ועשו היה בודק בשמו של אדם כמו שכתוב: הכי קרא שמו יעקב. עד כאן דבריו. ואמרתי שעל זה נאמר: לב חכם לימינו, זה יעקב אבינו, שקרא מימין לשמאל ושמו לבן וסימנו טובה ולברכה לשון לבן וצחור. אולם, לב כסיל-של עשו לשמאלו-שקרא משמאל לימין, לכן נפלה עליו אימה ופחד וגבר ישראל. (בית אבי)

"עם לבן גרהי ואחר עד עתה" (לי"ב ה')

ותרי"ג מצוות שמרתי. (רש"י) כיצד היה יכול יעקב לקיים את כל המצוות, והלוא היה בחוץ לארץ ויש הרבה מן המצוות שאי אפשר לקיימן אלא בארץ ישראל? תירץ החתם סופר: לכן פירש רש"י - שמרתי. כלומר, לא קיים יעקב את המצוות בפועל, אבל שמר זכרון של המצוות התלויות בארץ בליבו. וחכמה להזדמנות שיוכל לקיימן כראוי.

"ויוותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו" (לי"ב כ"ה)

ויאבק איש עמו - נראה לפרש בדרך רמז על פי מה שאמרו חז"ל בגמרא (ברכות מ"ג): אבוקה כשניים, כלומר: מי שמחזיק בידו אבוקה בלילה, נחשב כאילו שיש עמו עוד אדם לעניין שאין המחזיק בידו אבוקה בלילה, זהו שאמר ויאבק - כלומר אם אדם מחזיק בידו אבוקה בלילה, אז: איש עמו - חשוב כאילו שיש עוד איש עמו. (קרן לדוד)

"ורווח תשימו בין עדר לעדר"

אמר יעקב לפני ה': ריבונו של עולם, אם יהיו צרות באות על בני, אל תביא אותם זו אחר זו, אלא הרווח להם מצרותיהם. (בראשית רבה)

"ויאמר למה זה אמצא חן בליני אדוני" (ל"ג ט"ו)
 יעקב בכל התנהגותו בפרשה זו - מורה לנו את הדרך כיצד לנהוג עם הגויים בשנות גלותנו הארוכות. להעניק להם מתנות בשעת הצורך-כן, בכדי לשפר את התנהגותם כלפינו. ברם, ליטול מהם מתנה-לעולם לא, שכן הדבר מביא לידי קירוב דעת. יתר על כן: חכמינו הוסיפו ואסרו את פיתם-גזירה משום יינם. יינם אסרו משום בנותיהם. (בית יעקב)

"אלה בני אצרי בלהן וזעון ועקן" (ל"ו כ"ז)
 כתוב במסכת אבות (פרק ב'): מרבה נכסים מרבה דאגה. זהו שאמר: ובני אצרי - שאוצר ממון הרבה, הבנים והתולדות מהממון שמרבה הוא: בלהן, זעון, ועקן, שהם לשון בהלה זועה וצרה כתרגומו. ומורה לנו הכתוב בזה, לעזוב חמדת הממון ולא ירבה לו כסף וזהב. (מדרשו של שם)

"ויאמר יעקב אל שביעון ולוי עברתם אותי... ואני ביהי מספר" (ל"ד ל')

שמעתי מחכם אחד שפירש שיעקב נתגלגל ברבי עקיבא. יעקב-אותיות: עקיבא (הא' נחה). ותלמידי רבי עקיבא כולם מתו בימי ספירת העומר בין פסח לעצרת. זהו שאמר: עברתם אותי - שאותיות שמי נעברו ונעשו עקיבא. כלומר, שהוצרכת לחזור בגלגול ואני מתי, שכל תלמידי מתו בזמן מספר, היינו בימי הספירה. (גנוי שלום)

"קטנתי מכל החסידים" (לי"ב י')

הגאון מוילנא היה אומר: שמינית שבשמינית (של גאוה) - זהו הפסוק השמיני בפרשה השמינית שבתורה, פרשת וישלח שהוא: קטנתי מכל החסידים. מכאן ילמד תלמיד חכם שאף על פי שנתעלה לגדולה, ועשיר הוא כיעקב אבינו, שנאמר בו: ועתה הייתי לשני מחנות, צריך הוא להחזיק במידת הענוה, ולזכור כי כל עושרו בא לו מידי הקב"ה, ועל ידי כך יזכה להגיע למדרגת: "קטנתי מכל החסידים".

פינת הניבים והפתגמים

ובא לציון גואל =

סיום ברכה רוח בדרשות של רבנים. רבים משתמשים בו באירונה במשמעות כי כך תפתרנה כל הפעילות.
 דוגמה: קצינים בכירים במלואים קשבו שפחופעתם בטלויזיה ובוא לציון גואל והסבירו את הדרכים הרצויות לנהול הקרב תוך התעלמות מהעבדה הפשוטה שהם לא נמצאו בחזית, אלא באופן הממזג.
 מקור: ובא לציון גואל [ישעיהו נט כ]. (ניבונקו)

"קול יען וקול אמה, קול חתן וקול כלה"

דוד ישראל ורעייתו הי"ו יהודה סופר ורעייתו הי"ו לנישואי איתאל-משה עם חנה-לאה מנ"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר.
 "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי!

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"ויותר ילקב לבדו ויאבק איש עמו" (ל"ב כ"ה)

כְּשֶׁנֶשֶׂא פֶעַם דְּבָרִים הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל בְּאֶסְפֵּת וְעַד הַיְשִׁיבוֹת, שְׁנֵת־כִּנְסָה אֹדוֹת הַחֻזְקָת הַתּוֹרָה, אָמַר: בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְסַפֵּר שֶׁהַמְּלֶאךָן נֶאֱבָק עִם יַעֲקֹב אֲבִינוֹ, שֶׁהוּא הָיָה אַחֲרוֹן שֶׁבְּאַבְוֹת, וְצָרִיכִים לְהִתְבּוֹן בְּשִׁבִיל מַה הַמִּתִּין הַמְּלֶאךָן כֹּל כֵּן הִרְבָּה וְלֹא נֶאֱבָק עִם אֲבֵרָהּ אוֹ עִם יַצְחָק. אֲבָל הֶעֱנָן הוּא, כִּי יָדוּעַ שֶׁאֲבֵרָהּ אֲבִינוֹ הוּא עֲמוּד הַ"חֶסֶד", וְעֲמוּד הַ"עֲבוּדָה" הוּא יַצְחָק, שֶׁפֶשֶׁט צָנְאוּ לְשִׁחְטָהּ בְּהַר הַמּוֹרֵיָה, וְעֲמוּד הַ"תּוֹרָה" זֶהוּ יַעֲקֹב. "תִּתֵּן אֶמֶת לַיעֲקֹב" - זֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

שָׂרוּ שֶׁל עֲשׂוֹ, יְכוֹל הָיָה לְקַבֵּל אֶת הַ"חֶסֶד" שֶׁל אֲבֵרָהּ אֲבִינוֹ וְאֶת הַ"עֲבוּדָה" שֶׁל יַצְחָק אֲבִינוֹ, אֲבָל מִפְּיֵן שֶׁהַדְּבָר הַגִּיעַ לְתוֹרָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוֹ, כָּאֵן הַחֲלִיט לְצִאת לְמַאֲבָק וְלְמַלְחָמָה וְאֶזְרַ כַּח לְהִתְנַפֵּל עָלָיו. וְכֵן אִזְ עַד עַתָּה, הַמְּלַחְמָה נְטוּשָׁה תְּמִיד כְּלָפִי הַתּוֹרָה, לוֹמְדִיהָ וּמְחַזְקִיהָ. הִנְאֻן רַבִּי אֲבֵרָהּ עֲנִיתִי זַצ"ל מֵאֲרָם צוֹבָא, כְּתַב בְּסִפְרוֹ כִּפְהוּ לְעוֹלָם הַאֲדָם לְהַזִּיק בְּלִשׁוֹנוֹ לְלוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְלְמַחְזְקֵיהָ.

"בניד כשתילי זתים" - חינד

חוצפה היא סימפטום - שורשיה נעוצים בסביבת שונות: - בחברה המודרנית "העולם שייך לצעירים" "הילד במרכז", אמצעי התקשורת מעודדים באופן עקיף וישיר זלזול בכל מה שקשור לסמכות.

- רגש אשמה - הורים נעדרים שעות רבות מהבית. הם באים בסוף היום עייפים ומותשים, אין להם כוח וסבלנות לעמוד על עקרונותיהם ודרישותיהם.

- ישנה השפעה רבה של שפת הפסיכולוגיה בתחום החיים. כל התנהגות חריגה מתפרשת כפגיעות ילדות וחסכים, תפיסה שמחלישה את השפעת ההורים, המרגישים שהם צריכים כל הזמן לרצות ולפצות. אין להורים כלים להתמודד עם בעיות משמעות.

- הנהגה ותרנית בבית וחוסר גבולות ברורים, מסרים - כשההורים חלוקים ביניהם.

- הורים שהעניקו לילד בגיל הרך חופש גדול מדי. אישיות הילד לא בשלה, מערכת הערכים והמצפון לא מפותחת כד שהילד לא למד לשלוט בדחפיו, ואינו מצליח לרסן עצמו.

- יתכן שהורים מטילים איסורים רבים שלא מתאימים לגיל הילד. או יש מריבות סביב נושאים רבים בחיי הילד שלא מאפשרים לו אוטונומיה.

מרכה והצלחה לוידיאן

עויד זועם ואפרת יבה הייו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, והצלחה בלימודים לילדיהם.

ברכה והצלחה

למשה אצהייק בן רחל הייו הקב"ה ישלח לו זיווג הגון משורש נשמתו הטוהרה ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משרד בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30**

השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם" בהנהלת אבי מוסאי.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לרחל ואברהם אצהייק הייו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משורש נשמתו הטוהרה למשה בן רחל הייו

"קול יוון וקול אמה, קול חנו וקול כלה"

מזל טוב ואיחולים לבביים יוסף ודליה כרמי הייו אלכסנדר ובילה כץ הייו לנישואי **דניאל-דימיטרי** הייו עם **אסתר-רוז** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

כל נשות ופנת והספינת

מוזמנות לערב מיוחד ומרגש שיתקיים בחג הגאולה ביום ראשון ערב יט' כסלו (12-12-02) בשעה 20:00 בבית הכנסת "נצח ישראל" רח' אבוחצירא פינת החבצלת בהשתתפות הרבנית **ברכה גברא** בדברי חסידות והרבנית **לאה דמארי** בטקס הפרשת חלה. הערב לרפואת כל חולי עמו ישראל ובפרט לרפואת **הי"ם זאבן** בן מאלק הייו. פרטים: **052-6263694**

"קול יוון וקול אמה, קול חנו וקול כלה"

מזל טוב ואיחולים לבביים רחמים וידידה **זאבן** הייו שתן וברכה בוריה הייו לנישואי **יוסף-חיים** עם **שרית** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

בריאות והחלמה איתנה :

ציון נאמן בן מרים הייו משה נאמן בן מרים הייו משה מוסאי בן זליכה הייו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הייו **אברהם נאמן** בן מרים הייו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הייו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הייו **באבאי באבאי** בן מורודי הייו **חיים נאמן** בן מאלק הייו **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

מרכה והצלחה

לע"י החסיד והענו **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כ"ב כסלו תש"ס. ולע"י הצנועה והישרה **מרים נתני** בת **תאגי ויוחנן** ז"ל נפטרה כא' כסלו תש"ס. יה"ר שימליצו טוב בעד ילדיהם וכל משפחתם.

מרכה ואיכ"ת דורון

לש"כמה ואיכ"ת דורון וכל משפחתם הייו. על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, והצלחה בלימודים לכל ילדיהם.

מזל טוב ואיחולים לבביים

ליונתן ורננה אבאי הייו להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לשלום ויפה סאלם** הייו **ואברהם ושולמית אבאי** הייו שירון נחת מיוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הייו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”וישכיח יעקב מלאכים לפניו”: (בראשית פרק לב)

שאלה: באמירת בצאתכם לשלום שאומרים בערב שבת קודם הקידוש, האם יש לחוש שלא לאמרו, מפני שנראה כמגרש את המלאכים?

תשובה: אמרו חז”ל (שבת קיט ע”ב) שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בע”ש מבהכ”נ לביתו אחד טוב ואחד רע. כשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומיטה מוצעת, מלאך טוב אומר ”ייהי רצון שיהא כן לשבת הבאה” ומלאך רע עונה ”אמן” בעל כורחו ואם לאו הוא להיפך חס ושלום. כתב התוספת שבת (סק”א) שמה שאומרים בצאתכם לשלום, נראה מזה שהמלאכים יוצאים מיד. וכתב היעב”ץ בסידורו (מוסד השבת, חדר המטות מטות זהב) שאף שעדיף לכאורה שישארו בסעודה מכל מקום פוטרים אותם מיד בהגיעם, משום שמתיראים אנו שלא יראו דבר שאינו הגון וילכו מעצמם בכעס לכן אנו פוטרים אותם מאיתנו בצורה יפה. המחצית השקל (סק”א) והמחזיק ברכה (סק”ב) כתב שאין אנו יודעים מתי המלאכים יצאו לכן אנו אומרים ”בצאתכם לשלום” שתברכו אותנו גם שאתם יוצאים על דרך ”ברוך אתה ברוך וברוך אתה בצאתך” (דברים כח מ). וכתב בילקוט יוסף (סי רעא סע’ כד) שמנהיגנו לומר ”צאתכם לשלום” ואין צריך לבטל המנהג.

”יהי ליום השלישי בהיותם כאבים”: (בראשית פרק לד)
שאלה: מה הטעם שיום השלישי למילה הוא יותר כואב? הרי ההגיון אומר שכמה שמתרחקים מיום המילה המקום מתרפא אם כן פחות כואב?

תשובה: כתב הר”ן על מסכת נדרים דף לא ע”ב ד”ה ויהי ביום השלישי, שאין הכוונה שיום השלישי למילה כואב יותר משאר הימים, אלא בשלושת הימים שאחר המילה הכאב דומה, ומה שחילו שמעון ולוי ליום השלישי, משום שיום השלישי הם היו חלשים ביותר, לאחר שעברו עליהם שלושה ימים עם כאבים. ע”כ. הרשב”ם מבאר שיום השלישי יותר כואב מיום ראשון ושני לפי פשוטו של מקרא. רש”י במסכת תענית (דף כז ע”ב) והאבן עזרא על הפסוק מבארים שיום השלישי לעולם הוא קשה, וכן לא מתענים ביום ראשון כיון שאדם הוא חלש, ע”ש.

”יחזן את פני העיר”: (בראשית פרק לג)

פירש רש”י ויחן את פני העיר - ערב שבת היה.

יש להקפיד ולהיזהר לא לצאת לדרך רחוקה בערב שבת באופן שעתידי להגיע למחוז חפצו סמוך לכניסת השבת, משום שיש לחוש שמא יתעכב בדרך (תקר בגלגל, פקקי תנועה וכדו’) ויבוא לידי חילול שבת.

ויש עוד להזהיר שיש להפסיק מלעשות דברים עשרים דקות קודם השקיעה וכששומעים את הצפירה כבר להפסיק, ולא לצפץ על הצפירה.

איתא בגמ’ כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים, דהיינו המענג את השבת – שיש לו עונג בשבת ולכן מקדים לקבל את השבת, נותנים לו נחלה בלי מצרים - היינו צרות. (וראה בבן יהוידע גמ’ שבת קיח). ויש ביטוח מהפרי מגדים (אשל אברהם סימן רנו) **המקדים לקבל את השבת זוכה לאריכות ימים.**

נכתב ע”י ר’ עוזי נסימי הי”ד

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים” או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מכל מלמד” השכלתי...”

פרשת דינה - רב הסתום על הנגלה

בפרשת דינה ושכם בן חמור, רב הסתום על הנגלה. שאלות רבות יש לנו לשאול ולצערנו הרב, נשארו עדיין שאלות אילו ואחרים בגדר ”וצריך עיון”:

א. מדוע קרה דבר כזה בבית יעקב, שיבא גוי ערל ויטמא את בתו? בחיר האבות שכל זרעו קודש וממנו יפוצו כל שבטי י-ה? הרי זה עומד בניגוד להכרה, כי ”לא יאונה לצדיק כל אוון” (משי יב:כא)?

ב. אם יעקב היה צריך להעניש על כך שהסתיר את דינה בתיבה מעיניו של עשו. מדוע דינה נענשה?

ג. בכל סיפור דינה, לא נשמע קולה כלל. מדוע? (להבדיל מסיפור אמנון ותמר, שם נשמע קול תמר).

ד. מדוע כועס כל כך יעקב על שני בניו: שמעון ולוי? הרי הוא חיכה עד שישבו הבנים מהשדה כדי לשתף אותם ”בנבלה” שעשה שכם בן חמור. והתורה מעידה שהבנים אמרו: ”וינענו בני-יעקב את-שכם ואת-חמור אביו, בְּמַרְמָה-וּנְדָבָרוּ: אֲשֶׁר טָמְא, אֶת דִּינָה אֲחֹתִים”- איזה בניס? לא כתוב. אולי כולם היו בדיעה אחת? אך רק שמעון ולוי היו בעלי האומץ לבצע? יעקב אינו מגיב לתחבולה של הבנים.

ה. ויותר מכך, מדוע יעקב מחרש ואינו עונה כשמעון ולוי שואלים: ”הֲכֹזֵבָה, יַעֲשֶׂה אֶת-אֲחֹתֵינוּ?” האם השתיקה מהווה הודאה? אם כך מדוע נענשו?

רבים המדרשים המנסים לשפוך אור על שאלות אלה ועוד רבים, אך עדיין רב הסתום על הנגלה. הקב”ה מנהיג את העולם והכל לטובה. כמה פסוקים אחרי זה רשום והארץ היתה רחבת ידיים. ע”פ הסוד אומר **רחבת** זה ראשי תיבות: **ב**בי **ח**נניה **ב**ן **ת**רדיון. מתי ששכם אנס את דינה אז דינה שאבה ממנו את הניצוץ של **רבי חנניה בן תרדיון**!!

רפואה אלטרנטיבית

שום, גיינג'ר וזעתר - נגד מחלות החורף

כדי להיפטר מנזלת, ליחה ושיעול לא חייבים לרוץ לרופא - אפשר להציץ קודם בארונות המטבח. נסו רעיונות פשוטים לשימוש בצמחי מרפא כדי ליהנות מחורף חם ובריא.

א. שום נגד וירוסים

אכילת שתי שיני שום טריות קצוצות בכל יום, בסלט או על לחם למשל, מספקת הגנה לגוף מפני מחלות החורף, מחזקת את התגובה החיסונית, עוזרת לזרימת דם טובה יותר לכל קצוות הגוף וגם לחימום עדין עבור הסובלים מקור.

שום פועל נגד וירוסים וחידקים, עוזר להפחית נזלת ולהוציא ליחה מהריאות, לחטא את דרכי העיכול והנשימה ובדרך גם להפחית רמות סוכר וכולסטרול ולחזק את הלב. לצורך טיפול בזיהום ממשי בגוף דרושה כמות כפולה לפחות של שיני שום ואפילו יותר במשך מספר ימים כל עוד המחלה פעילה. (המשך אי”ה בשבוע הבא)

" ואבותינו סיפרו לנו "

העיניים והלב... לאבד את כל הרוחניות שבך, בקלות בה נשברים כלים יקרים עד מאד העשויים הם מזכוכית, שברגע קט נופלים הם ומתנפצים... לרסיסים...

גאה אני בך!
עשה את אשר עשה יעקב אבינו, פתח בתפילה חרישית לפני אדון עולם שישמור אותך מידי אחי מיד עשוי הנמצא ברחוב, ורק לאחר תפילה זו צא לדרך זוהירות מחד ובבטחה מאידך כי תפילתך לא תשוב ריקס, והי' יהיה בעזרך...
אשרינו – אלעזר, שזכינו בתלמיד שכמותך!!!
(הרב שלמה גרינבוים)

הסירו את אלהי הנכר אשר בתוכם (וישלה לה-ב)

אבן יקרה היתה לו, לרבי יצחק אביו של רש"י. רבים בקשו לקנות את האבן הטובה, והציעו לו תמורתה סכום עצום אלף דינרי זהב! אך רבי יצחק סרב למכרה.

רק עוד שתי אבנים טובות כאלה היו באותה ארץ, הללו היו קבועות בשתי עיניו של פסל עבודה זרה, שהיה בארמון הקיסר. והנה נפלה אחת האבנים מעינו של הפסל ונעלמה! כל החיפושים אחריה עלו בתוהו! ניסה הקיסר להשיג אבן יקרה שכזו ונודע לו כי בכל רחבי המדינה יש עוד אבן אחת כמות: בידי היהודי רבי יצחק.

שלח אפוא שליח אל רבי יצחק ובקש לקנות את האבן, אך רבי יצחק סרב למכרה. אמר השליח: "אם לא תעשה את בקשתו של המלך, יגזור עליך גזרה רעה".

בלית בררה הסכים רבי יצחק. הוא לקח עמו את האבן ופנה לעלות אל הספינה שתביאהו לארמון המלך.

מחשבות רבות של צער ועגמה מלאו את ליבו של רבי יצחק בהיותו בדרך צר היה לו שהוא, היהודי, עומד למכור למלך אבן טובה לצרכי עבודה זרה!

באותה ספינה נסע נכרי אחד. החל רבי יצחק משוחח עמו, ותוך כדי דברים סיפר לו על האבן היקרה שנושא הוא למלך ואז עלה במוחו רעיון...

"הראה לי את האבן הטובה!" בקש הנכרי.

"רק אם תבשע שתזהר ותשמור עלילה אראה לך", השיב רבי יצחק. נשבע הנכרי, ורבי יצחק הוציא מאמתחתו את האבן. זארה האבן באור יקרות, והנכרי בקש לאחוז אותה בידו ולהתפעל מקרוב מיפיה.

"איזו אבן נפלאה!" התמוגג הנכרי. "מימי לא ראיתי כמות!"

ואז, כשרצה רבי יצחק לשוב ולקחת את האבן מידי הנכרי, הרעיד בכוונה תחילה את ידו, והאבן היקרה החליקה מטה וצנחה למעמקי הים...

"אבוי לי! אבוי לי!" השיע עצמו רבי יצחק זועק זעקות שבר והפיל עצמו אל קרקעית הספינה. "מה עשיתי? המשך לצרוח בכאב, "את כל כספי אבדתי ברגע אחד! אלף דינרים של זהב הבטיח לי הקיסר בעבורה, וגם זכויות טובות לבני אחרי, ועתה הפסדתי הכל! ואף צפוי לי עונש מאת המלך על שאבדתי את האבן המיוחדת, שכמותה אין בכל המדינה!"

כך המשך רבי יצחק לבכות ולקונן. נוסעי הספינה ראו את צערו הרב וניסו לנחם את היהודי האומלל. כשהגיעה הספינה למחוז חפצה הלכו נוסעי הספינה אל הקיסר לבקש רחמים על היהודי. שמע הקיסר את שבפיהם ואמר: "מסכן הוא אותו יהודי. אילו הביא אלי את האבן דינרים רבים הייתי מעניק לו ועתה, מאומה לא יפול בחלקו..."

נכמרו רחמי המלך על היהודי, וצוה להעלותו על הספינה השבה לעיר מגוריו חנים אין כסף.

כשירד רבי יצחק מן הספינה ופנה לביתו, פגש בו אליהו הנביא, וכך אמר לו: "מכיוון שאבדת בכוונה תחילה את האבן היקרה, כדי לעשות רצון אלקיך ולא לתתה לעבודה זרה תזכה בשכר גדול: כעת חיה תלד אשתך בן, והוא יאיר את עיני ישראל יותר מכל אבן טובה ויקרה שבעולם!" ואכן, כעבור שנה בן נולד לרבי יצחק ונקרא שמו שלמה, והוא הוא רבי שלמה יצחק רש"י שהאיר ומאיר את עיני ישראל בתורה עד עצם היום הזה. (מעשיהם של צדיקים)

יום חמישי, תלמידי הישיבה יוצאים לשבת חופשית לביתם, לחיק משפחתם...

מעולם לא ראינו את העצלים שבבני החבורה הקדושה מתעצלים אף עתה כאשר צריכים הם לנסוע לביתם, אדרבא, ונהפוך הוא! כאן העצלים נהפכים להיות הזריזים שבחבורה, לעומת הזריזים שבחבורה, לעיתים, עצלים הם... כפי שקרה לי השבוע...

"כבוד הרב", ניגש אלי תלמיד יקר וחביב, אלעזר שמו, "ביצרני לשוחח איתך..."

"מה קרה כעת? דווקא לפני שיוצאים הביתה? זה לא סובל דיחוי ליום ראשון כשתחזור לשיבה!"

"לא", השיב לי הבחור, דווקא כעת... וכך שח לי הבחור... הרב יודע... במשך שבועיים אני כאן בשיבה, עולה ומתעלה במעלות התורה והיראה, מנותק אני מתאוות העולם הזה (באופן יחסי עד כמה שניתן), משתדל אני למלא כל שעה פנויה בעשייה, בלימוד, בעבודת ה', עד כי מרגיש אני אדם אחר, אחר לחלוטין, מרגיש אני מלא ברוחניות בקדושה ובטהרה ובפרט אני, המכיר לצערי את 'עולם הרחוב' בעוונותי טרם חזרתי בתשובה.

וכעת, עומד אני לצאת החוצה. כעת עומד אני לצאת לתחנה המרכזית, כעת עומד אני לצאת אל הרחוב ההומה ביצרים רעים, בתאוות, ובמה לא. וחושש אני מכך, שכן, לעיתים מאבד אני את כל השבועיים הללו של החיזוק בשיבה ביציאה אחת... בנסיעה אחת לביתי...

חיבקתי את תלמידי, נשקתי על מצחו, ואמרת לי: 'אשריך אלעזר שנתפסת על דברי תורה'!!!

והסברתי לו... הלא בוז עוסקת פרשתינו, פרשת וישלח, בוודאי כי השפעתו של יעקב אבינו השפיעה ונתנה את אותותיה בוודאות ובמוחשות, אצלך, אלעזר. עת יוצא יעקב למפגש הפיוס עם אחיו עשו, חושש הוא מאד כפי שמתארת התורה הק' בפסוקים הבאים:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אֲרָצָה שְׁעֵיר שָׂדֶה אֲדָוָה... וַיִּזְרַא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת... הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ פֶּן יָבֹא וְהַכְּנִי אִם עַל בְּנֵים: וְאֵתֶּה אֶמְרֶתֶּה הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת יָדְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֶב:

הבה ונשאל, כלום יעקב הוא זה שצריך לפחד? הלא הקב"ה הבטיחו ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב; לעשו בדווקא יש מקום גדול לחוש להתחיל במלחמה אכזרית כנגד יעקב וזרעו, אולם ממה חשש יעקב אבינו וַיִּזְרַא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ? זאת ועוד כלום אין יעקב אבינו מכיר בכוחותיו, במעלותיו, בכשרונותיו, במעשי החסד ושכרו האמיתי? על מה ולמה אומר הוא 'קִטְנֹתִי'? אכן נראה לבאר כי אין חששו של יעקב על חייו, שכן הבטיחו אלוקים, אולם חושש הוא עד מאד מההתנדבקות בחברתו של הרשע, של אחיו עשו...

יעקב אבינו פחד מן היצר הרע העומד להיכנס אחר כבוד לביתו... זאת ועוד בא בחששו של יעקב, כפי שמבאר האבן עזרא, ויעקב פחד שמא חטא או שגג במחשבתו, ובעבור זה לא יהיה השם עמו.

ולפיכך אף הגדול והענק שבענקים, חושש ומפחד, לחוץ הוא ואינו רגוע כלל ועיקר שכן, עם הכל ניתן להתמודד אולם עם היצר קשה הוא שבעתים... ואף הוא, יעקב אבינו, חושש, פוחד, ירא, מן החטא. אלעזר יקירי... צודק אתה, בחששותיך!!! אשריך שנתפסת בכך!!!

אשריך כי חושש הינך, בידועך את יצרך, ואינך רוצה לאבד שעות של קדושה ורוממות הנקנו בדם וביגע רב כאדם שהשקיע את מיטב שנותיו ושעותיו על מנת להתעשר ובא לרכוש לעצמו כלי זהב יקרים עד מאד, ולאבדם בין רגע, בשניה אחת של טומאת העינים והלב... לאבד את כל הרוחניות שבך, בקלות בה נשברים כלים יקרים עד מאד העשויים הם מזכוכית, שברגע קט נופלים הם ומתנפצים... לרסיסים... ולאבדם בין רגע, בשניה אחת של טומאת העיניים